

๗๘ เหมื่อน รุ่ น บุก เบิก

ให้ลูกทุกคน

ทุ่มเทชีวิตจิตใจ

ทรหดอดทนมากๆ

ให้เหมือนรุ่นบุกเบิกที่สร้างวัด

ในหัวใจเขาไม่คิดเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เลย

คิดแต่เรื่องงานเป็นหลัก

คิดอย่างเดียวว่า...

ทำอย่างไรจึงจะสร้างวัดได้สำเร็จ

สมัยนั้นทำงานกันลืมนวันลืมนคืน

ไม่มีใครสำรวย

มีแต่สมบุกสมบัน

ว่าอย่างไรว่าตามกัน

และให้อภัยในถ้อยคำที่ไม่เจตนาของเพื่อนร่วมงาน

เมื่อหลวงพ่อดัดสินใจทำงานอะไรแล้ว
ก็ลุยกันไป...ทำกันไป
มุ่งผลสำเร็จของงานเป็นหลัก
และเมื่อเกิดความผิดพลาด
ก็ไม่โทษกัน
มีแต่ช่วยกันแก้ไข
ไม่มีใครแก้ตัว

๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐